

Kdo je pravzaprav človek, s katerim se je ne samo zadnje mesece, ampak že vrsto let ukvarjala vsa svetovna javnost?

SADAM HUSEIN

Hiše v vasi na severu osrednjega dela Iraka, kjer je bil leta 1937 rojen Sadam Husein, so še danes iz blata in pokrite z lesom. Skopa zemlja komaj daje za preživetje, moški člani rodbine v kateri je odraščal mladi Sadam, pa so veljali za brutalne in zvite in so si z leti pridobili kar precejšnje premoženje.

Sadam Husein je bil že od leta 1957 član Arabske socialistične stranke BAAS. Sredi šestdesetih let je sodeloval v zaroti za zrušitev takratnega režima in ga je že zgodaj obdala karizma »revolucionarja«. Ko je stranka, kateri je pripadal, leta 1968 prišla na oblast, je Sadam Husein postal najprej siva eminenca, leta 1979 pa se je povzpел kar do mesta predsednika države in vrhovnega poveljnika vojske, ki je z brutalnimi metodami in sredstvi zatirala tako politično opozicijo kot narodnostne manjšine, da bi ohranila diktaturo svoje oblasti.

Še preden je vzel oblast dobesedno v svoje roke, si je ustvaril tudi družino. Žena Sajida, s katero je poročen 41 let, je njegova sestrična po materini strani oziroma hčerka Khairallaha Tulfaha, ki je bil ne samo Sadamov stric, ampak velja za nekakšnega prvega političnega mentorja bodočega diktatorja. V zakonu se jima je rodilo pet otrok- dva sinova in tri hčere, in čeprav se je šušljalo o njegovih številnih izvenzakonskih zvezah, je bilo to na eni strani povsem nemogoče potrditi, na drugi strani pa je nekako celo spadalo k njegovi podobi mogočnejša, ki si je lahko privoščil vse, kar se mu je zahotelo.

Ves čas je menjal kraje in prostore, v katerih je živel in pravijo, da ni prespal niti dve noči zapored na enem mestu. Zaupnikov ni imel. Tisti redki, ki so prišli v njegovo bližino, ko jih je poklical, mu niso govorili resnice, ampak to kar je želel slišati. Prav zato je večina stvari, ki naj bi jih vedeli o njemu, le skupek bolj ali manj točnih ugibanj.

Menda je vstajal okoli tretje ure zjutraj, kajti štiri ali pet ur mu je popolnoma zadostovalo za počitek, kakšno urico počitka pa si je privoščil tudi čez dan. Njegovo prvo jutranje opravilo je bilo plavanje, zato so bile vse njegove palače opremljene z bazeni. Zaradi dolgoletnih težav mu je plavanje zelo koristilo, tako je ohranjal svojo telesno kondicijo in mislil, da se ne bo nikoli postaral. Ker pa nikomur ni zaupal, so bili ravno njegovi bazeni najbolj varovani objekti v državi. Zavedal se je, da mu lahko pogubno škodujejo, če v vodo vlijeje strupe, saj je telo v vodi popolnoma nezaščiten pred nevarnim delovanjem strupov, pa naj gre za kožo, oči, ušesa, nos, usta... Zelo verjetno pa je za to« vodno razkošje« obstajal še en razlog: voda, ki jo v Iraku primanjkuje, je bila simbol bogastva in moči Sadama Huseina. Prav hlepel je po tem, da je na najrazličnejše načine razkazoval, da je res najmogočnejši mož v državi. Njegove palače in tudi njihova okolica so bile polne vodnjakov, vodometov, vodnih kanalov, voda pa se je prelivala tudi čez umetno narejene slapove.

Ker so mu zdravniki priporočali, naj bi hodil vsaj dve uri na dan, se je pred leti rad sprehajal po ulicah iraškega glavnega mesta. Njegovi telesni stražarji so brez milosti grobo odstranili ali zbili na tla vsakega, ki se mu je hotel približati. Kmalu so sprehodi po mestu postali nevarni, zato se je sprehajal le še znotraj obširnih posesti, kjer je imel ogromne travnate in gozdne površine. Včasih se je s puško odpravil na lov na zajce in jelene, saj je veljal za odličnega strelca.

Nikakor ni hotel sprejeti, da se počasi stara, da ga tarejo težave, zato si je barval lase, da bi prekril sive, ker je zaradi težav s hrbtenico rahlo šepal, ga kamera med hojo ni smela snemati več kot nekaj korakov, v javnosti ni nosil očal in ko je imel govore v javnosti, so mu njegovi pomočniki pisali besedila z zelo velikimi črkami, zato je imel več listkov.

Simbol svoje moči in mogočnosti je izražal tudi s svojo velikostjo in težo, saj je meril meter devetdeset centimetrov. V tem delu muslimanskega sveta ima človeška fizična pojava še nekoliko drugačen pomen: je simbol moči in veličine človeka samega po sebi. Od svojih ožjih sodelavcev je bil višji za dober decimeter. Tehtal je več kot devetdeset kilogramov. Toda skrbno izdelane obleke po meri, so prikrije zaobljen trebuh. Najraje je imel ribe, jedel je veliko zelenjave in sadja, kot pravi musliman naj bi se sicer ne dotaknil alkohola, a pravijo, da je v tujini pri kosilu in večerji rad spil kozarec dobrega vina.

Posebno letalo je oskrbovalo kuhinje v njegovih palačah dvakrat na teden z vsem najboljšim, kar si je želel okusiti: ribe, raki, kilograme nemastnega mesa in velike količine mlečnih proizvodov. Vsa ta živila so skrbno pregledali, najprej z rentgenskimi žarki, da ne bi po naključju vsebovala kakšne skrite pošiljke strupa. Tudi kuharji in ostalo osebje je bilo pod stalnim nadzorstvom osebnih stražarjev. Imel je v Evropi šolane kuharje.

Vsak dan so v več kot dvajsetih rezidencah, kolikor naj bi jih imel v uporabi iraški predsednik, svečano pogrnili mize za vse tri glavne obroke. To naj bi zavedlo naklepe njegovih sovražnikov, da niso vedeli, kje bo jedel tisti dan voditelj iraškega ljudstva.

Njegovi osebni stražarji so imeli najmanj dela takrat, kadar je bil Sadam Husein v enem svojih delovnih prostorov, v katerih se je srečeval z ministri in generali. Poslušal jih je, vendar je vedno naredil po svoje. Kadar so ti sestanki trajali več ur, je zapustil kabinet in v eni od sob poleg delovnega kabineta malo odspal.

Njegova delovna miza je bila vedno brezhibno urejena, oziroma pospravljena. Ves čas je bil na tekočem z dogajanjem na vseh področjih družbenega življenja. Zanimalo ga je veliko stvari, posebej zgodovina arabskega sveta in vojaška zgodovina. Med velikimi državniki naj bi posebej občudoval Winstona Churchilla, rad je prebiral biografije in avtobiografije, nekaj literarnih ambicij pa je imel tudi sam. Pripisujejo mu dve pod psevdonimom objavljeni deli, ki so ju spoznali zelo ugledni mednarodni strokovnjaki.

V prostem času, ki ga je namenjal sprostitvi, je rad gledal televizijo, predvsem tuje postaje, CNN in ABC, po 11. septembru pa obvezno razvpito Al Jazeera. Posebno ljubi so mu bili vohunski filmi. V svojih kinematografih je najbolj pogosto gledal filma Starec in Morje in pa Boter.

Pravijo, da si je predvsem iz televizijskih oddaj oblikoval predstavo o zunanjem svetu, Potoval je bolj malo. Precej več pa je potovala njegova žena. V Londonu in New Yorku je za svoja nakupovanja potrošila nekaj milijonov dolarjev, ko je imel Saham Husein z zahodom še dobre odnose. Te potrebe po izjemnem trošenju denarja Sadamu niso preveč pripisovali, bolj sta ga privlačila občutka, da je občudovan in čaščen. To dokazuje tudi njegova biografija, ki so jo napisali njegovi dvorni biografi in je izšla v kar 19 zvezkih. Nekoč je bila obvezno čtivo za vse člane iraškega vodstva, državne uprave in vojske. Po tej predlogi naj bi bil posnet tudi šesturni biografski film o njem.

Večkrat je ušel smrti. Nanj je bil nekajkrat izveden poskus atentata (kolikokrat ostaja skrivnost, ki jo poznajo le njegove varnostne službe), grožnja njegovemu življenju je bila iraško-iranska vojna in dvajset let poskusov ameriške družine Bush, da zlomijo njegovo obrambo, zasedejo državo in ga odstranijo z njegovega mesta predsednika države.

Sadam Husein je bil res prepričan, da je naslednik preroka Mohameda, ki naj bi združil arabske narode v enega. Dokaz te povezanosti in nasledstva pa je bil tudi rokopisni prepis korana, ki ga je hranil državni muzej v Bagdadu. Posebnost te knjige je bila, da je bilo 600 strani korana napisanih s krvjo Sadama Huseina. Dajal jo je po nekaj decilitrov naenkrat. Postopek in prepisovanje korana pa je trajal tri leta.

Ko je bil George Bush starejši, oče sedanjega ameriškega predsednika, leta 1992 poražen na volitvah, je Sadam Husein s svojo puško navdušeno streljal v zrak z balkona ene svojih rezidenc. Streljanje je po dobrem desetletju doseglo njega samega.

Američani so po zlomu Sadamove milice in njegovem begu v ilegalo, razglasili nagrado pet milijonov dolarjev za tistega, ki jim da koristen podatek, da ga ulovijo. Izdal ga je človek iz njegove garde, oziroma vasi. Skrival se je v bunkerju za hrano v neki majhni iraški vasi. Bil je ves shujšan, neobrit, dolgolas, kratka neprepoznaven. Ker je imel veliko dvojnikov, so njegovo identiteto preverili po njegovem zobovju. Že prej so mu med poskusom aretacij ubili oba sinova. Eden je bil znan kot krvoločni Kudaj.

Danes Sadam Husein ves ponižen in postaran čaka v nekem »neznanem« irškem zaporu na sojenje za diktaturo, umore in uboje na deset tisoče ljudi med njegovo vladavino.

Vsa demokratična svetovna javnost upa, da ga bo tako končno doletela roka pravice in da bo za svoje zločine pravično kaznovan.

Usoda Sadama Huseina je tako dokaz, da se kljub navadam in običajem vladanja v arabskem svetu, kjer je živel, danes ni možno obdržati na oblasti z diktaturo, silo in pobijanji političnih nasprotnikov. Čeprav mu v določenih letih njegovega vladanja lahko pripišemo tudi dobra dela, ki jih je naredil za svojo državo in ljudstvo, ki mu je vladal (gospodarski in kmetijski razvoj države, kjer je sodelovalo veliko nekdanjih jugoslovanskih in slovenskih podjetij, ki so bila zaradi gibanja neuvrščenih primerna za izvajanje del), vendar ostaja dejstvo, da je bil eden zadnjih svetovnih diktatorjev, ki je vladal z silo, grožnjami in smrtjo in bo tako tudi končal.

Njegova usoda je lahko opomin celemu človeštvu, da se takšni ljudje ne bi nikoli več dokopali oblasti.

SADAM HUSEIN

Rojstvo, 1937 leta, življenjepis.

1957 l. postane član Arabske socialistične stranke BAAS.

1960 l. sodeluje pri zaroti zadušitve takratnega sistema.

1968l. njegova stranka prevzame oblast.

1979 postane predsednik države in vrhovni poveljnik vojske.

Družina, poroka in otroci.

Opis njegovih službenih in osebnih opravil in doživetij.

Strah pred starostjo.

Sadam Husein prepričan, da je naslednik preroka Mohameda.

Razpisana denarna nagrada na Sadama Huseina. (5.000.000.00 dolarjev.)

Njegov propad.